

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ilica-Selska, Ilica 207

Poslovni broj: K-379/2026-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski kazneni sud u Zagrebu, po sucu ovog suda, Božici Barlović, uz sudjelovanje Matee Uzelac kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženika Ivica Nikolića, zbog kaznenih djela iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – dalje u tekstu KZ/11) i članka 140. stavka 1. i 2. KZ/11, sve u svezi s člankom 51. KZ/11, povodom optužnice Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu poslovni broj KO-DO-1851/2025 od 17. prosinca 2025., izmijenjene 1. lipnja 2026. i 2. srpnja 2026., nakon održane javne rasprave, u nazočnosti optuženika osobno, braniteljice optuženika, Doroteje Marković, odvjetnice te savjetnika Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu (u daljnjem tekstu OKDO Zagreb), Marka Repića, dana 3. srpnja 2026., objavio je, a dana 2. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Optuženi Ivica Nikolić, zvan i „Riva“, OIB: 83022782019, sin Ilije i Mare, rođ. Lovrić, rođen 15. listopada 1974., u Mostaru, Federacija Bosne i Hercegovine, sa prijavljenim prebivalištem u Zagrebu, Ante Topića Mimare 39 te stvarnim boravištem u Zagrebu, Nehajska 39B (kod Šimun Nikolića), državljanin Republike Hrvatske, sa završenom osnovnom školom, umirovljenik, sa mjesečnom mirovinom od oko 220,00 eura, razveden, otac dvoje punoljetne djece, bez imovine, bez čina, odlikovan Spomenicom Domovinskog rata, neosuđivan, ne vodi se drugi kazneni postupak

k r i v j e

što je

- u razdoblju od 8. rujna 2025. godine do 20. listopada 2025. godine u Zagrebu, nakon prestanka intimne veze s oštećenom, u nakani uspostavljanja neželjenog kontakta s bivšom intimnom partnericom Martinom Čvek, protivno njezinoj volji više puta pokušavao stupiti u kontakt s njom putem telefonskih poziva s broja mobitela 098/969 3909 na njezin broj mobitela 092/4157 984, dolazio ispred Županijskog suda u Zagrebu, gdje je imenovana zaposlena, kako bi s njom uspostavio neželjeni kontakt, te je 17. listopada 2025. u Zagrebu, u caffè baru na području Trešnjevke, u nakani da Martinu Čvek ustraši, njezinom bratu Branimiru Miletiću rekao da će joj vozilo Škoda gorjeti kao svijeća i da će joj smjestiti, svjestan da će Branimir Miletić prenijeti njegove riječi Martini Čvek jer joj je brat, čime je kod

imenovane izazvao osjećaj tjeskobe, uznemirenosti i straha za vlastitu sigurnost, kao i sigurnost njezine imovine,

- dakle, pratio i uhodio drugu osobu, s njom nastojao uspostaviti neželjeni kontakt i na drugi je način zastrašivao i time kod nje izazvao tjeskobu i strah za njezinu sigurnost te drugome ozbiljno prijetio da će njega ili njemu blisku osobu teško tjelesno ozlijediti, a djelo je počinjeno prema bliskoj osobi,

- čime je počinilo dva kaznena djela protiv osobne slobode - prijetnjom – opisano u članku 139. stavak 3. u vezi st. 2. KZ/11, a kažnjivo po članku 139. stavak 3. KZ/11 i - nametljivim ponašanjem - opisano po članku 140. stavku 2. u vezi stavka 1. KZ/11, i kažnjivo po članku 140. stavku 2. KZ/11, sve u vezi članka 51. KZ/11.

II/ Na temelju članka 139. stavak 3. KZ/11 optuženiku se

u t v r đ u j e

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU
OD 8 (OSAM) MJESECI

III/ Na temelju članka 140. stavak 2. KZ/11 optuženiku se

u t v r đ u j e

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU
OD 8 (OSAM) MJESECI

IV/ Na temelju članka 51. KZ/11 optuženi Ivica Nikolić se

o s u đ u j e

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA
U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

V/ Na temelju članka 56. KZ/11 optuženiku se

i z r i č e

UVJETNA OSUDA

kojom se određuje da izrečena jedinstvena kazna zatvora na koju je isti osuđen neće biti izvršena ukoliko optuženi u roku od 4 (četiri) godine od pravomoćnosti presude ne počinu novo kazneno djelo.

VI/ Na temelju članka 54. KZ/11 optuženiku Ivici Nikoliću se u slučaju opoziva uvjetne osude u jedinstvenu kaznu zatvora na koju je osuđen ima uračunati vrijeme od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 1. veljače 2026. do 3. srpnja 2026.

VII/ Na temelju članka 148. stavak 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09. – izmjene i dopune, 80/11. - izmjene i dopune, 91/12. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12. - izmjene i dopune, 56/2013 – izmjene i dopune, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 - u nastavku: ZKP/08.), optuženi se oslobađa od plaćanja troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 6. ZKP/08 te nagrade i nužnih izdataka branitelja po službenoj dužnosti.

Obrazloženje

1. Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu podiglo je uvodno citiranu optužnicu protiv optuženika Ivica Nikolića, zbog osnovane sumnje na počinjenje kaznenih djela iz članka 139. stavak 2. i 3. KZ/11 i članka 140. stavak 1. i 2. KZ/11. Na raspravi održanoj 1. lipnja 2026. i 2. srpnja 2026., ovlašteni tužitelj je izmijenio činjenični opis optužnice, usklađujući ga sa dokazima provedenim u postupku.

2. Pozvan na raspravi pred sudom da se očituje o osnovanosti optužnog akta, optuženi je izjavio kako se ne smatra krivim za kaznena djela stavljena mu na teret izmijenjenom optužnicom.

3. U svojoj obrani koju je iznio na raspravi održanoj 2. srpnja 2026., na kraju dokaznog postupka, optuženi je naveo kako je točno da je bio u vezi sa oštećenom Martinom Čvek do 7. rujna 2025. te je komunicirao putem mobitela sa oštećenom i to samo sa jednog svog broja 098/969-3909, a nije imao broj 098/988-7838. Naveo je da mu je dok su bili u vezi, oštećena odgovarala na njegove poruke i znala mu je slati 90 poruka na WhatsApp aplikaciju, kada je provjeravala gdje se nalazi, od svibnja do kolovoza, kada je dolazio kod nje kući. Naime kada bi njezin suprug bio u Njemačkoj, onda bi on dolazio kod nje.

3.1. Na poseban upit braniteljice je li mu oštećena rekla da ne želi da joj se javlja i da ju uznemirava, optuženi je naveo da mu nije to rekla te se znalo dogoditi da mu svakih 20 dana blokira mobitel, a onda bi ga ponovno odblokirala. Na upit je li dolazio na njezino radno mjesto, do Županijskog suda u Zagrebu, naveo je da je dolazio tamo, kada je s njom imao takav dogovor i sačekao bi je ispred suda te su se nalazili u parku kod suda, na Zrinjercu. Na daljnji upit je li se obraćao oštećenoj tražeći da uđe u Županijski sud na Zrinjercu, naveo je kako nije to nikada od nje tražio. Na poseban upit braniteljice je li 17. listopada 2025., rekao njezinom bratu Branimiru Miletiću da će automobil oštećene, Škoda, gorjeti i da će joj smjestiti, naveo je da mu to nije rekao i da je točno da je bio u kafiću i da je bio i njezin bat te mu je tom prilikom u kafiću predao i ključ od sefa koji je ostao kod njega, a pripadao je oštećenoj. Smatra da ga brat oštećene tereti zato što želi zaštititi svoju sestru. Na upit kako je prošao prekid veze između njega i oštećene, optuženi je izjavio da je između njih bilo trzavica, međutim nije joj prijetio. Također je naveo da je bio prebijen od strane nepoznatih osoba u Ivanić Gradu, 7. ili 8. rujna 2025., ne sjeća se točno, pri čemu smatra da je to organizirala oštećena.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je ispitao oštećenu Martinu Čvek te svjedoke Branimira Miletića, Tenu Radojlović i Ivana Šoštarčića te je uz suglasnost stranaka pregledan zapisnik o zaprimanju kaznene prijave Martine Čvek pri

Policijskoj postaji Ivanić – grad, PUZ, od 20. listopada 2025., osim poledine (na listu 8 spisa), preslike ispisa poziva i "WhatsApp" komunikacije (na listovima 16-23 spisa te na listu 67 spisa), fotodokumentacija (na listu 24 spisa), službena zabilješka o dojavi Martine Čvek od 20. listopada 2025., osim poledine (na listu 26 spisa) te rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Velikoj Gorici, broj KP-DO-266/2025, od 11. rujna 2025. (na listovima 34-39 spisa). Na kraju dokaznog postupka pročitani su izvadak iz prekršajne evidencije za optuženika (na listovima 201-203 spisa) i kaznene evidencije (na listu 204 spisa).

5. Ocjenjujući sve provedene dokaze, kako svakog pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti te ih dovodeći u vezu s obranom optuženika, sud je nedvojbeno utvrdio da je optuženi Ivica Nikolić počinio kaznena djela za koja ga se tereti izmijenjenom optužnicom.

6. Prvenstveno iz provedenih dokaza u ovom postupku sud utvrđuje kao nespornim da su optuženi Ivica Nikolić i oštećena Martina Čvek bili u intimnoj vezi u razdoblju do 7. rujna 2025. kada je ista prekinuta. Optuženi u svojoj obrani osporava da bi nakon prekida veze s oštećenom istu uznemiravao ili da bi joj prijetio kako mu se to stavlja na teret pa je stoga u ovom postupku sud utvrđivao je li nakon prekida veze optuženik oštećenicu pratio i uhodio te s oštećenicom nastojao uspostavljati neželjeni kontakt te istoj prijetio kako to oštećenica navodi.

7. Ispitana pred policijskim istražiteljem, 20. studenog 2025., oštećena Martina Čvek je navela kako je od svibnja do rujna 2025. bila u ljubavnoj vezi s Ivicom Nikolićem. Tijekom srpnja i rujna 2025., u više navrata je pokušavala prekinuti ljubavnu vezu s Ivicom, no on nije pristajao na prekid ljubavne veze, već je cijelo vrijeme inzistirao na ponovnim viđanjima. Ljubavnu vezu su službeno prekinuli 7. rujna 2025., kada ju je na parkiralištu trgovačkog centra "Spar", udario staklenom bocom u glavu. Tada je tražila intervenciju policije. Sljedećeg dana, Ivica ju je lažno prijavio zbog kaznenog djela razbojništva počinjenog na njegovu štetu, a zbog kojeg kaznenog djela se vodi kazneni postupak. Nakon navodnog kaznenog djela na njegovu štetu, odnosno od 8. rujna 2025., Ivica Nikolić ju je nastavio zvati na njen mobitel 092/4157-984, sa svojih mobitela brojeva 098/969-3909 i 098/998-7838, a na koje pozive se nije javljala, već je njegove brojeve blokirala. Osim konstantnog pozivanja, Ivica ju je od srpnja 2025. pratio, na način da je dolazio ispred njezinog radnog mjesta, na Županijskom sudu u Zagrebu, u namjeri uspostavljanja neželjenog kontakta, čime je kod nje izazivao strah za njezinu sigurnost. 13. listopada 2025., nedaleko njezinog radnog mjesta na Županijskom sudu, Ivica ju je oko 14:00 sati čekao prilikom dolaska na posao, nakon čega ju je isti dan, oko 20:00 sati, čekao prilikom odlaska s posla, a što ju je uznemirilo i prestrašilo, tako da je tada tražila pomoć policije. Njen strah su dodatno pojačale prijetnje koje je Ivica izgovorio pred njenim bratom, Branimirom Miletićem, a radilo se o prijetnjama da će joj zapaliti njen osobni automobil marke Škoda te da će joj smjestiti. Za navedene prijetnje je saznala na način da ju je njen brat Branimir nazvao na mobitel te joj je ispričao kako mu je Ivica u jednom caffè baru rekao da će njezina Škoda gorjeti kao svijeća i da će joj smjestiti "igranku". Zbog straha da će joj Ivica stvarno nauditi sve gore navedeno je odlučila prijaviti policiji. Nakon što je Ivicu prijavila te nakon što su mu naložene mjere opreza, 29. listopada 2025., oko 11:10 sati ju je ponovno nazvao na njen broj mobitela sa mobitela broja 098/998-7838, a koji poziv nije bio uspostavljen iz razloga jer je isti blokirala. Istog dana je prijavila kršenje mjera opreza postaji u Ivanić Gradu.

Izjavila je kako se boji da Ivica neće odustati, a niti će ju pustiti na miru, koje ponašanje kod nje izaziva tjeskobu i strah za njezinu sigurnost. Smatra da Ivica ima ozbiljnih psihičkih problema te da je potrebno provesti vještačenje kako bi se počeo liječiti. Također je navela da joj je Ivica u vrijeme kada su još bili u vezi, više puta ponavljao da on nema što izgubiti i da nikada neće odustati.

8. Ispitana na raspravi pred sudom 1. lipnja 2026., oštećena Martina Čvek je navela kako je bila u vezi sa optuženikom kojih 5,6 mjeseci te je tu vezu htjela prekinuti, međutim, optuženi to nije htio, nego ju je počeo psihički maltretirati, uhoditi je i prijetiti joj. Navela je da ju je i zatočio u stanu, nakon toga ju lažno prijavio zbog kaznenog djela razbojništva. Isti joj je dolazio na posao, odnosno ispred Županijskog suda u Zagrebu, gdje radi te je hodao ispred zgrade, pljuvao je po njezinom autu i bacaio zapaljene čikove te joj vikao da je kurva, a zatim je njezinom bratu, Branimiru Miletiću, rekao u kafiću da će zapaliti njezin automobil. Također ju je pokušavao dobiti na telefon, a ona mu se nije javljala. Navela je da je optuženika prijavila te je isti završio u Remetincu, a kada je pušten, određene su mu mjere opreza koje je kršio. Izjavila je kako je nagovarao njezinog brata da ju nazove i njen brat je to učinio te joj se onda optuženi javio na telefon od brata. Navela je da joj je optuženi rekao ako se s njim pomiri, da će on onda odustati od ove prijave za razbojništvo za što ju je prijavio.

8.1. Na poseban upit zz braniteljice optuženika, oštećena je navela kako nema nikakvih neriješenih imovinsko pravnih pitanja sa optuženikom, a na upit vezano uz ovu prijavu za razbojništvo, navela je da ju je optuženi prijavio za kazneno djelo razbojništva, za koje nije kriva i to na njegovu štetu, pri čemu priznaje da ga je udarila, ali je i on udario nju. U tom postupku su joj bile određene mjere opreza u odnosu na optuženika. Na daljnji upit je li slala kakve poruke optuženiku, navela je da nije i ne zna napamet sa kojih brojeva telefona joj je optuženi upućivao pozive, a blokirala ga je nakon što ju je isti udario staklenom flašom u bradu, na parkiralištu. Navela je da od tada njegov broj nije odblokirala, a isti ju je znao zvati po 50 puta, a što je vidjela kada je pregledavala pozive na mobitelu. Prije toga se javljala optuženiku, budući joj je trebao dati ključ od sefa u stanu, a u kojem se nalazila sva njezina bitna dokumentacija. Što se tiče njegovog dolaska na njezin posao, oštećena je izjavila kako je optuženi dolazio ispred zgrade suda, gdje radi i to bi obično bilo preko ceste, na nogostupu i dolazio je svaki dan, kada bi dolazila na posao i kada bi odlazila. Na poseban upit zz braniteljice optuženika, navela je da joj se optuženi nije obraćao, već bi radio luđačke face ili bi kašljao. Što se tiče ove prijetnje, za koju je navela da ju je izgovorio za nju njezinom bratu, navela je da mu je optuženi to rekao u kafiću gdje su se njih dvojica znala družiti. Na upit kako se osjećala zbog postupanja optuženika, izjavila je da je bila u strahu i da je promijenila mjesto gdje boravi, a također bi stalno gledala je li se optuženi negdje nalazi i da li će ga negdje vidjeti te je na daljnji upit izjavila kako nije mijenjala rutu dolaska na posao, jer je optuženika prijavila policiji. Na upit je li zatražila neku psihološku pomoć, navela je da nije. Što se tiče brojeva mobitela sa kojeg ju je zvao optuženi, navela je da ju je optuženi zvao sa dva broja, a bio je još i neki treći, za koji je utvrdila da nije njegov.

8.2. Na poseban upit optuženika kada je on provalio u njezinu kuću, oštećena je navela da je to bilo u sedmom mjesecu.

8.3. Na upit zastupnika optužbe, oštećena je izjavila da se njezin brat zove Branimir Miletić, a na upit što joj je on prenio da je rekao optuženi, navela je da je rekao kako je optuženi izjavio da će njezina Škoda gorjeti kao svijeća i da će joj smjestiti sačekušu. Kada je oštećenoj predloženo da je na prvom ispitivanju izjavila da je prekinula sa optuženikom 7. rujna 2025., navela je da je to točno i to nakon što ju je udario staklenom bocom. Kada joj je predloženo kako je izjavila na prvom ispitivanju da ju je zvao sa dva broja mobitela, koja je tu navela, navela je da je to također točno.

8.4. Na poseban upit suca je li joj brat rekao da je optuženi izjavio da će joj smjestiti ili da će joj smjestiti sačekušu, oštećena je odgovorila da je brat rekao da je optuženi izjavio da će joj smjestiti sačekušu.

9. Ispitan pred policijskim istražiteljem 17. studenog 2025., svjedok Branimir Miletić je naveo kako unazad nekoliko godina poznaje Ivicu Nikolića, za kojeg mu je poznato da je problematičnog ponašanja. Prije nekoliko godina, ne sjeća se točno kada, Ivica mu je prijetio da će ga zaklati, a koje prijetnje je prijavljivao policiji. Nakon što je Ivicu prijavio za prijetnje, tražio ga je da promijeni iskaz, što on nije želio učiniti. Poznato mu je da je njegova sestra, Martina Čvek, tijekom 2025. bila u ljubavnoj vezi sa Ivicom Nikolićem. Nije mu poznato koliko dugo je ta njihova ljubavna veza trajala, najvjerojatnije nekoliko mjeseci. Zna da je nakon prekida veze, Ivica njegovu sestru cijelo vrijeme zvao na mobitel, iako ona to nije željela, slao joj poruke te je, gotovo svakodnevno, ponekad i dva puta dnevno, dolazio ispred Županijskog suda u Zagrebu gdje je zaposlena. Sestra mu je više puta govorila da se boji Ivice, iz razloga što ju svakodnevno prati i zove na njezin mobitel. Napomenuo je kako s Ivicom izbjegava bilo kakvu komunikaciju. Kada se slučajno negdje sretnu, u nekom caffe baru ili na ulici, samo se pozdrave. Sredinom listopada 2025., nalazio se u caffe baru "Freak" na području naselja Trešnjevka, kada je došao Ivica, koji mu je rekao da je donio ključ od sefa i da ga preda svojoj sestri Martini. U trenutku kada mu je predavao navedeni ključ rekao je: "Škoda ima da gori kao luč!". Siguran je da je pri tome mislio na osobni automobil marke Škoda u vlasništvu njegove sestre. Osim prijetnji da će joj zapaliti automobil, rekao je i da će joj smjestiti "igranku", no pritom nije točno precizirao na što je točno mislio. Naknadno je nazvao svoju sestru kako bi ju upozorio na prijetnje koje je Ivica izrekao. Obzirom mu je od ranije poznato da je Ivica sklon nasilničkom ponašanju te da je već ranije ali se ne sjeća točno kada, ispred caffe bara "Tigar", koji se nalazi na Trešnjevci, zapalio neke gume uslijed čega su popucala ulazna vrata tog caffe bara, vjeruje da bi Ivica mogao izvršiti svoj prijetnje i da bi mogao nauditi njegovoj sestri.

10. Ispitan na raspravi pred sudom 1. lipnja 2026., svjedok Branimir Miletić je naveo kako ima saznanja o tome da je optuženi jednom prilikom, kada su sjedili u kafiću u kvartu, rekao da će automobil Škoda, koji je vlasništvo njegove sestre, gorjeti kao luč. Naveo je da su tada bili između njih nikakvih odnosi, odnosno, sestra nije željela komunicirati sa optuženikom, a on je imao saznanja o tome da optuženi pokušava s njom komunicirati i šalje joj poruke i dolazi na njezin posao. Također mu je ona rekla da joj optuženi iskače ispred automobila, a na upit je li mu govorila kako se zbog toga osjeća, naveo je da mu je rekla da se osjeća loše. Na upit je li mu optuženi u tom lokalima gdje se s njim vidio, rekao još nešto, izjavio je da je samo govorio kako nije on oštećenu udario sa staklenom flašom, iako mu je poznato da ju je bio udario.

10.1. Na upit suca je li dao optuženiku svoj telefon da bi on komunicirao sa oštećenom, naveo je da nije. Na daljnji upit naveo je da je ono što mu je optuženi rekao u kafiću, prenio oštećenoj, a ona nije mogla vjerovati. Na poseban upit suca je li smatrao da bi optuženi mogao zapaliti auto oštećene, naveo je da je, obzirom da ju je prethodno udario sa staklenom flašom. Na upit kada je posljednji put komunicirao sa optuženikom, svjedok je izjavio da je to bilo u predmetnom kafiću, a nakon toga sa njim više nije komunicirao.

10.2. Na upit zz braniteljice optuženika kako je izgledao taj sastanak između njega i optuženika u kafiću, naveo je da su se tamo slučajno sreli i svatko je sjedio za svojim stolom i bili su jedan nasuprot drugog i nisu ništa međusobno razgovarali, već je optuženi samo u jednom trenutku rekao ovo za auto i za staklenu bocu. Na upit kakva je bila njegova reakcija, svjedok je naveo da ga je u čudu gledao, a o tome je sestri javio nakon nekog vremena te nije osobno to prijavio policiji. Na daljnji upit je li osobno vidio poruke koje je optuženi slao oštećenoj i da ju isti zove te da dolazi na njezin posao, svjedok je izjavio da nije već mu je to poznato samo iz njezinog pričanja. Na upit zz braniteljice optuženika kako je zaključio, kada je optuženi spomenuo auto marke Škoda, da je to auto njegove sestre, naveo je da je optuženi rekao "sestrin auto".

10.3. Na upit zastupnika optužbe, osim ovoga što je naveo, je li čuo još neku drugu prijetnju, od strane optuženika njegovoj sestri, svjedok je izjavio da nije a kada je svjedoku predočeno da je na prvom ispitivanju rekao da je optuženi rekao da će joj smjestiti igranku, izjavio je da je točno da je to rekao te je to također prenio sestri, a na upit je li mu poznato na što je optuženi mislio, naveo je da ne zna što mu je to značilo.

11. Ispitana pred policijskim istražiteljem 3. prosinca 2025., svjedokinja Tena Radojlović je navela kako je zaposlena u caffe baru "Freak", u Zagrebu, Kranjčevićeva 36, gdje radi na radnom mjestu konobarice. Branimira, kao i Ivicu poznaje samo iz viđenja, odnosno samo kao goste caffe bara. Koliko joj je poznato i jedan i drugi stanuju na području naselja Trešnjevka, no nisu joj poznate njihove adrese stanovanja, kao što joj nisu poznata njihova prezimena a niti raspolaže bilo kakvim drugim njihovim osobnim podacima. Nije joj poznato u kakvom su oni odnosu, čula je da su raniji bili u ljubavnoj vezi s istom ženskom osobom. Netko joj je rekao, ali se ne sjeća tko, da su Ivica i Branimirova sestra u ljubavnom vezi. Osobno nikada nije vidjela Branimirovu sestru. Koliko joj je poznato ista ne stanuje u Zagrebu. Branimira je opisala kao mirnog i povučenog, dok je Ivica življi i pričljiviji. Ne sjeća se točno kada, moguće prije otprilike 2 mjeseca je radila u caffe baru, u kojem se kao gost nalazio Branimir, nakon čega je došao i Ivica. Branimir je sjedio za jednim od stolova, dok je Ivica sjeo za šank. Koliko se sjeća, tijekom boravka u caffe baru su komunicirali no nisu ulazili u svađe. Nije bilo povišenih tonova, nije čula o čemu su razgovarali iz razloga što ju njihovi razgovori nisu zanimali. Obzirom je caffe bar male površine, mogli su normalno komunicirati iako je jedan sjedio za šankom, a drugi za stolom. Vidjela je da se u jednom trenutku Ivica ustao te da je otišao do stola za kojim je sjedio Branimir kojem je dao neki ključ te mu je pritom rekao da taj ključ preda svojoj sestri. Branimir je uzeo ključ, no nije vidjela što je napravio sa tim ključem. Vidjela je da su razgovarali, no nije čula što su jedan drugome govorili. Također nije čula da je Ivica izgovarao kakve prijetnje, niti da je spominjao automobil

Branimirove sestre. Više se ne sjeća koliko su se dugo zadržali, kao niti tko je od njih prvi otišao. Čula je da se Branimir trenutno nalazi u zatvoru, a Ivicu je nakon navedenog događaja još nekoliko puta slučajno srela u prolazu.

12. Ispitana na raspravi pred sudom 2. srpnja 2026., svjedokinja Tena Radojlović je navela kako poznaje optuženika, kao i svjedoka Branimira Miletića i to kao gosta kafića u kojem je radila, također iz kvarta, dok joj nije poznata oštećena Martina Čvek. Što se tiče svjedoka Miletića i optuženika, navela je da su oni bili jednom prilikom u društvu u kafiću, gdje je svjedok sjedio za stolom, a optuženi je bio za šankom i isti su međusobno razgovarali, jer se radi o jako malom prostoru. Tada se nalazila iza šanka i samo je čula da se radi o normalnom razgovoru te nije primijetila da bi se oni svađali, da bi netko nekome prijetio.

12.1. Na upit braniteljice optuženika, svjedokinja je navela da su oni u kafiću tada bili jedini gosti, a također je navela da je svirala i muzika. Nije točno čula o čemu pričaju, odnosno misli da je bilo nešto bez veze.

12.2. Na upit zastupnika optužbe je li sjela za stol sa optuženikom i svjedokom, navela je da nije, a niti je optuženi sjeo sa njom za stol. Na upit je li vidjela da je optuženi svjedoku nešto predao, navela je da nije. Kada je svjedokinji predočeno da je na prvom ispitivanju navela kako je vidjela da je optuženi u jednom trenutku otišao do stola svjedoka, kojem je dao neki ključ i rekao mu da ga preda svojoj sestri i da je svjedok uzeo taj ključ, navela je da je to točno i da se toga sada nije mogla sjetiti.

13. Ispitan na raspravi pred sudom 2. srpnja 2026., svjedok Ivan Šoštarčić je naveo kako mu nije poznat Nikolić Ivica, već mu je poznata oštećena Martina Čvek, koja je njegova susjeda, a optuženika nije nikada vidio, a niti je znao da je on u vezi sa tom osobom. Na upit suca je li putem mobitela komunicirao sa oštećenom tijekom rujna i listopada 2025., naveo je da je točno kako joj je znao poslati neku poruku na njezin mobitel, sa svog broja telefona 098/998-7838, a u kojoj poruci ju je znao pitati kako je te mu je ona odgovarala na njegove poruke. Naime, ona je bila dobra sa njegovom majkom te ju je znao ponekad povesti automobilom, kada bi vozio svoju majku s posla kući. To je bilo u tri, četiri navrata tijekom godine. Na daljnji upit suca, svjedok je naveo da mu oštećena nije govorila da ima nekih problema u nekoj svojoj intimnoj vezi te je na daljnji upit izjavio da nije svoj mobitel davao niti posuđivao optuženiku.

13.1. Na poseban upit braniteljice optuženika, svjedok je naveo da je imao samo ovaj broj mobitela i ni jedan drugi i koristi ga već 20 godina. Na upit je li upućivao oštećenoj i pozive, osim poruka na mobitel, naveo je kako ju je jedanput pozvao, jer ju je htio pitati za auto koji je kupila, međutim, poziv je odmah bio prekinut. Ista mu je rekla da ju više ne zove, jer ima problema sa policijom i onda je više nije zvao te je rekao da nije znao za to. Na poseban upit braniteljice optuženika je li ona blokirala njegov broj, svjedok je izjavio kako ne zna je li on nju blokirao ili ona njega, a nakon ovog što mu je rekla.

13.2. Na upit zastupnika optužbe da li mu je poznato zbog čega je oštećena blokirala njegove pozive, svjedok je izjavio da to bilo jer je bio pozvan u Ivanić Grad, u policiju, a upravo zbog toga što je upućivao pozive i poruke oštećenoj, dok mu je

ona rekla kud je baš on pozvan zbog toga. Na upit da objasni kako je moguće da je on blokirao njezine pozive, ukoliko je naveo da mu je poziv, koji je uputio oštećenoj, bio odbijen, svjedok je izjavio da to ne može objasniti. Na daljnji upit je li u ime optuženika pokušavao uspostaviti vezu sa oštećenom pozivanjem na mobitel, navodi da nije.

14. U postupku je pregledana fotodokumentacija koja prileži spisu, iz koje su vidljive fotografije zaslona mobilnog uređaja oštećene Martine Čvek, na kojem je vidljiv poziv s broja 098/969 3909, za koji je optuženi potvrdio da je to broj njegovog mobitela. Proizlazi da je optuženi u periodu od 11. rujna 2025. do 20. listopada 2025. sa svog mobitela u više navrata pozivao Martinu Čvek i slao joj poruke, pri čemu je 13. listopada 2025., pokušao ostvariti telefonski kontakt 18 puta, a 14. listopada 2025., 27 puta.

15. Kronološki promatrano, iz službene zabilješke o dojadi koja prileži spisu, proizlazi da je 20. listopada 2025., u 14,07 sati, zatražena intervencija policijskih službenika I. policijske postaje Zagreb, od strane djelatnice Županijskog suda u Zagrebu, na adresi u Zagrebu, Zrinjevac kbr. 5 te da je intervenciju policijskih službenika zatražila oštećena Martina Čvek, zbog postupanja optuženika.

16. Iako optuženi u svojoj obrani poriče da bi po prekidu veze s oštećenicom imao namjeru s oštećenicom ostvariti kontakt suprotno njezinoj želji, pozivajući je na mobitel i dolazeći na njezino radno mjesto, takvu obranu sud nije prihvatio ocjenjujući je neutemeljenom te suprotnom dokazima provedenim u ovom postupku. Naime iz uvjerljivog i životno objektivnog iskaza oštećene koja opisuje cjelokupne događaje između nje i optuženika te njegovo ponašanje nakon prekida njihove veze, nedvojbeno proizlazi da ju je optuženi i nakon prekida, sa svog mobitela više puta pozivao i slao poruke te pokušavao stupiti u kontakt s njom, iako je oštećena njegov broj mobitela blokirala. Također i da je dolazio ispred Županijskog suda u Zagrebu, gdje je imenovana zaposlena, kako bi s njom uspostavio neželjeni kontakt. Takve okolnosti proizlaze ne samo iz iskaza oštećene već i iz materijalnih dokaza koji su naprijed navedeni, fotografije zaslona mobilnog uređaja oštećene Martine Čvek kao i poziva policiji na intervenciju s radnog mjesta oštećene, a što sve upućuje kako na konstantno pozivanje oštećene na mobitel od strane optuženika, tako i na činjenicu da je isti oštećenu pratio dolazeći ispred njezinog radnog mjesta, na Županijskom sudu u Zagrebu, u namjeri uspostavljanja neželjenog kontakta s oštećenom. Optuženi je i sam u svojoj obrani naveo da se znalo dogoditi da mu svakih 20 dana oštećena blokira mobitel, što upućuje da je bio svjestan da s njim ne želi kontakt, pri čemu proizlazi da je sasvim neprihvatljiva obrana optuženika kako je s njom imao takav dogovor i da je oštećenu po dogovoru sačekivao ispred suda te da su se nalazili u parku na Zrinjercu.

17. Iskaz oštećenice, potvrdio je svjedok Branimir Miletić, brat oštećenice koji je naveo da ima saznanja o tome da je nakon prekida veze, optuženik njegovu sestru cijelo vrijeme zvao na mobitel, iako ona to nije željela, slao joj poruke te da je gotovo svakodnevno, a ponekad i dva puta dnevno, dolazio ispred Županijskog suda u Zagrebu gdje je zaposlena. Svjedok je naveo i da mu je oštećenica više puta govorila da se boji lvice, iz razloga što ju svakodnevno prati i zove na njezin mobitel, a što je sukladno iskazu oštećenice koja je navela da je bila u strahu od optuženika, da je stalno gledala je li se optuženi negdje nalazi i da li će ga negdje vidjeti i da je zbog

toga promijenila mjesto gdje boravi. Svjedok je osim toga svjedočio i da mu se optuženi obratio sredinom listopada 2025., kada se nalazio u caffe baru "Freak" kojom prilikom mu je rekao da je donio ključ od sefa da ga preda svojoj sestri rekavši mu "Škoda ima da gori kao luč!", pri čemu je siguran da je pri tome mislio na osobni automobil u vlasništvu njegove sestre, a kojom prilikom je rekao i da će joj smjestiti "igranku". Svjedok je naveo kako je oštećenicu upozorio na prijetnje koje je optuženik izrekao, iz čega proizlazi da je ovakve riječi optuženika ozbiljno shvatio, što proizlazi i iz njegovog navoda da mu je poznato kako je optuženik sklon nasilničkom ponašanju i da je smatrao da bi mogao nauditi njegovoj sestri. Sud je iskaz ovog svjedoka prihvatio uvjerljivim i vjerodostojnim, imajući u vidu da je sukladan iskazu oštećenice o postupanju optuženika prema njoj a optuženi nije osporavao da se susreo s bratom oštećenice u caffe baru "Freak", iako je poricao da bi izgovorio prijetnje o kojima je svjedok iskazivao.

17.1. Iskaz svjedokinje Tene Radojlović, sud nije posebno cijenio, imajući u vidu da je ista svjedočila samo da su optuženi i svjedok Miletić bili u caffe baru "Freak" gdje je ista radila kao konobarica i da je vidjela kada je optuženi predao ključ svjedoku, kao i da su međusobno razgovarali, pri čemu ne zna o čemu, a koje svjedočenje nije poslužio kao osnova za utvrđivanje bilo kakvih relevantnih činjenica u ovom postupku.

17.2. Što se tiče iskaza svjedoka Ivana Šoštarčića, isti također nije imao nikakvih relevantnih saznanja o predmetnom, osim što je naveo da mu je oštećena rekla da ju više ne zove jer ima problem s policijom te ne zna je li ona blokirala njegov broj ili on njezin, a koje okolnosti njegovog svjedočenja nisu od nikakvog bitnog značaja u ovom postupku.

18. Analizirajući, naime, sve okolnosti konkretnog slučaja, poglavito konteksta u kojem je optuženik postupao, tj. da prema iskazu oštećenice nije prihvaćao prekid njihove veze i da je istu nastojao konstantno kontaktirati, proizlazi da je optuženi očito postupao uslijed fiksacije i opsjednutosti oštećenicom i u tom kontekstu revoltiran njezinim odbijanjem kontakata, istoj uputio prijetnju putem njezinog brata, pobliže navedenu u činjeničnom opisu ove presude da će joj vozilo Škoda gorjeti kao svijeća i da će joj smjestiti. Iako je pri tome oštećenica navela da joj je brat rekao kako je optuženi izjavio osim da će joj Škoda gorjeti kao svijeća i da će joj smjestiti „sačekušu“, dok je svjedok Miletić rekao da je optuženi naveo da će joj smjestiti "igranku", takva razlika nije odlučna za ocjenu vjerodostojnosti iskaza svjedoka jer je beznačajna i riječ je samo o različitoj interpretaciji govora optuženika.

19. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, sud nalazi utvrđenim da je kritične zgrade optuženi svojim ponašanjem ostvario u objektivnom i subjektivnom smislu sva bitna obilježja bića kaznenog djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavka 1. i 2. KZ/11 i kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavak 2. i 3. KZ/11, na štetu oštećene Martine Čvek. Pri tome je potrebno naglasiti da prijetnja, kao modificirano kazneno djelo ugrožavanja sigurnosti, težište prebacuje na pojedinačnu žrtvu i prijetnja će postojati i onda kada počinitelj nema namjeru da je ostvari, bitno je da je ona takva, da je s obzirom na okolnosti objektivnog prikladna da, u osobi kojoj je upućena izazove strah, uznemirenost, nesigurnost, osobnu ugroženost, a kao objekt krivnje traži se namjera. Oštećenica je u svom iskazu navela da se zbog izrečenih prijetnji optuženika bojala za sebe, dakle, osjetila je upravo one elemente

svog psihičkog stanja koje za kvalifikaciju navedenog kaznenog djela i navodi zakon. Iz činjenice da je prijavila događaj policiji, vidljivo je da je prijetnju optuženika shvatila ozbiljno. Iz iskaza oštećenice jasno proizlazi da s optuženikom nije željela nikakav kontakt i da je blokirala njegov broj mobitela, ali je unatoč tome optuženik uporno i ustrajno s oštećenicom nastojao uspostaviti neželjene kontakte, uznemiravajući je višestrukim i učestalim pozivima i SMS porukama koje je upućivao oštećenici putem mobilnog telefona, kao i dolaskom na adresu njezinog zaposlenja, rušeći i ugrožavajući elementarno pravo oštećenice, a to je slobodan način života te izazivajući u njoj svakodnevnu osobnu tjeskobu, uznemirenost i bojazan. Radi se o kvalificiranom obliku kaznenog djela nametljivog ponašanja, jer je optuženik s oštećenicom bio u intimnoj vezi, a sa opisanim ponašanjem počinje po prekidu iste. Optuženik pri tome postupao s izravnom namjerom, jer je svjestan obilježja kaznenog djela nametljivog ponašanja, obzirom na radnje koje poduzima u odnosu na oštećenicu, svjestan da je njegovo djelo zabranjeno i da za isto ne postoji niti jedan ispričavajući razlog. Stoga su u postupanju optuženika ispunjena sva subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavka 1. i 2. KZ/11. Gledajući oblik krivnje, optuženi je postupao sa izravnom namjernom jer je bio svjestan svojih djela i htio je njihovo počinjenje, a u radnjama počinjenja, kao i načinu izvršenja kaznenih djela ogleda se i njegova svijest o protupravnosti.

20. Odlučujući o vrsti i mjeri kazne koju će izreći optuženiku, sud je cijenio sve one okolnosti propisane člankom 47. KZ/11, o kojima ovisi izricanje njezine vrste i mjere, primjenjujući opće pravilo o izboru vrste i visine kazne, polazeći od stupnja krivnje i svrhe kažnjavanja i cijeneći sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža, osobito jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, pobude iz kojih su djela počinjena, prijašnji život počinitelja, njegove osobne i imovinske prilike te njegovo ponašanje nakon počinjenog djela. Tako pobude iz kojih je utvrđeno da su kaznena djela počinjena, ne odudaraju od prosjeka kod ovakvih kaznenih djela, a radi se o revoltu i nemogućnosti prihvaćanja prekida veze. Stupanj krivnje kod optuženika je najviše razine, budući je kaznena djela počinio s izravnom namjerom, a jačina povrede zaštićenog dobra izražena je u vidu činjenice da počinjenjem djela povrijeđen osobni integritet i sloboda oštećenice.

21. Vezano uz okolnosti koje se tiču osobe počinitelja, sud je kao olakotno cijenio na strani optuženika da do sada nije osuđivan koja činjenica proizlazi iz Izvatka iz kaznene evidencije za optuženika, da je odlikovan Spomenicom Domovinskog rata, dok je otegotnim sud cijenio podatke iz Izvatka iz prekršajne evidencije iz koje je vidljivo da je optuženi u više navrata prekršajno osuđivan zbog prekršaja iz domene Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira i Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, kao i činjenicu da se radi o osobi zrele životne dobi i da upravo zbog toga optuženi treba biti u mogućnosti sagledati svoje postupanje i uskladiti svoje postupke sa zakonom i društveno prihvatljivim normama te na društveno prihvatljiv način rješavati sporne životne situacije.

22. Cijeneći sve prethodno izložene okolnosti, sud je optuženiku utvrdio kazne zatvora u trajanju od osam mjeseci, za svako kazneno djelo te optuženika osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, smatrajući međutim da je i upozorenjem kroz prijetnju kaznom, odnosno uvjetnom osudom, moguće na optuženika djelovati u smislu postizanja svrhe kažnjavanja i to kroz vrijeme provjeravanja od četiri godine. Kroz ovo vrijeme provjeravanja, ukoliko optuženik ne počini novo kazneno djelo, izrečena kazna zatvora neće biti izvršena, pri čemu je

ocjena suda da je takva kazna primjerena i prikladna za ostvarivanje svih zakonom propisanih svrha kažnjavanja i da je istom moguće izraziti potrebnu društvenu osudu prema počinitelju zbog počinjenog kaznenog djela, kao i da, osim specijalne prevencije, ista poluči i rezultate generalne prevencije, odnosno utječe pored optuženika i na ostale građane da ne čine kaznena djela.

23. Na temelju članka 54. KZ/11, sud je odlučio da se optuženiku Ivici Nikoliću u slučaju opoziva uvjetne osude u jedinstvenu kaznu zatvora na koju je osuđen ima uračunati vrijeme od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 1. veljače 2026. do 3. srpnja 2026.

24. Odluka o trošku temelji se na u izreci ove presude citiranoj odredbi zakona u skladu s kojom je sud optuženika oslobodio plaćanja troška kaznenog postupka te nagrade i nužnih izdataka branitelja po službenoj dužnosti, imajući u vidu imovinske prilike optuženika, da je isti primatelj izrazito niskog iznosa mirovine pa stoga po ocjeni ovog suda nije u mogućnosti snositi predmetni trošak bez posljedica za svoje uzdržavanje.

U Zagrebu, 2. srpnja 2026.

Sudac:
Božica Barlović

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude ovlaštene osobe imaju pravo žalbe u roku od petnaest /15/ dana od dana dostave pisanog prijepisa. Žalba se podnosi pismeno u četiri (4) istovjetnih primjerka ovome sudu, a o žalbi odlučuje Županijski sud kao sud II stupnja.

DNA:

1. OKDO Zagreb na broj KO-DO-1851/2025 – Web Servis
2. Optuženi Ivica Nikolić, Zagreb, Nehajska 39B (kod Šimun Nikolića) – eHP
3. Oštećena Martina Čvek – eHP – nakon pravomoćnosti
4. U spis

Broj zapisa: **9-3088c-34149**

Kontrolni broj: **0df0f-c66b0-b1e28**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski kazneni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.